RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.784 van 1 oktober 2002
in de zaak A. 115.067/XIV-7923.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. CAMERLYNCK,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Cartonstraat 14

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 22 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Albanese nationaliteit, is België binnengekomen op 15 juli 2001 en heeft zich op 16 juli 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 24 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 juli 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

> "Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaringen hebt u de Albanese nationaliteit. Op 12 juli 2001 hebt u samen met uw echtgenoot en uw twee minderjarige kinderen Albanië verlaten. U reisde richting België, waar u aankwam op 14 juli 2001 en waar u op 16 juli 2001 asiel aanvroeg.
> Er dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden ingeroepen door uw echtgenoot, K. P.. In het kader van het door deze laatste ingediende dringend beroep nam ik een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie.".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert :

> "De motivatie van de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal dd. 23 november 2001 is onbestaande: de beslissing verwijst eenvoudigweg naar de beslissing die genomen werd m.b.t. de echtgenoot van verzoekster, zonder te antwoorden op de verklaringen van verzoekster zelf.
> Nochtans had verzoekster verklaard dat het leven van het gezin in Albanië in gevaar was, omwille van hun politieke voorkeur en activiteiten. Verzoekster heeft verklaringen afgelegd m.b.t. de politieke moord op haar schoonbroer, die eveneens politiek actief was, en zij vreesde terecht dat haar man en zijzelf het slachtoffer zouden worden van een vervolging, die dient aanzien te worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.
> Door niet te antwoorden op deze overwegingen, en door simpelweg te verwijzen naar de motivatie van een andere beslissing, heeft het Commissariaat-Generaal niet voldaan aan de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsverplichting die het dient in acht te nemen bij het nemen van zijn beslissing.";

2.2.1. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing heeft genomen door louter te verwijzen naar de beslissing inzake haar echtgenoot, zonder te antwoorden op haar eigen verklaringen; dat hierdoor de zorgvuldigheids- en de motiveringplicht zouden geschonden zijn;

2.2.2. Overwegende dat dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen afgelegd in dringend beroep blijkt dat verzoekster zich geheel baseert op de feiten die aangehaald zijn door haar echtgenoot in diens asielaanvraag; dat verzoekster zulks overigens niet ontkent in de uiteenzetting van het verzoekschrift; dat, aangezien met betrekking tot die feiten door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen reeds een negatieve beslissing was genomen op grond van bedrieglijke verklaringen, ten aanzien van de asielaanvraag van verzoekster onmogelijk een positieve beslissing kan worden aanvaard; dat bovendien in de bestreden beslissing niet louter wordt verwezen naar de beslissing van verzoeksters echtgenoot; dat de bestreden beslissing immers de volgende overweging bevat : "er dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden ingeroepen door uw echtgenoot, K. P.. In het kader van het door deze laatste ingediende dringend beroep nam ik een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie."; dat hieruit blijkt dat de bestreden beslissing niet louter naar de asielaanvraag van verzoeksters echtgenoot verwijst, maar duidelijk aangeeft dat verzoekster geen blijk geeft van een gegronde vrees voor vervolging omdat de problemen die zij in haar aanvraag aanhaalt volledig dezelfde zijn als die welke door haar echtgenoot werden aangehaald in diens asielaanvraag, waarin de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf had genomen; dat erop dient te worden gewezen dat de procedure in dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een administratief beroep en geen jurisdictioneel beroep is; dat

er bijgevolg geen tegensprekelijk debat is; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het oordeel van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, om de asielaanvraag van betrokkene als kennelijk ongegrond te beschouwen, niet kennelijk onredelijk is gelet op de feitelijke gegevens van het dossier;

2.2.3. Overwegende dat met betrekking tot de beweerde schending van de zorgvuldigheidsplicht dient te worden aangestipt dat dit beginsel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster voor een interview werd opgeroepen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat zij tijdens dit verhoor de kans kreeg haar asielmotieven kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen; dat het verhoor bovendien gebeurde met behulp van een tolk die de Albanese taal machtig is; dat derhalve kan worden gesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing niet onzorgvuldig is te werk gegaan; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **A. BEIRLAEN.**